

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v. (Skiltning med organiseret rabat).

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

(Fremsat 23/11 88. Første behandling 30/11 88. Betænkning 13/4 89).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi gerne fra Socialdemokratiets side så, at diverse former for rabatordninger blev afskaffet. Det bliver de ikke, og det er de ikke, og derfor skal der heller ikke herske nogen tvivl om, og det vil jeg gerne sige meget klart for at forhindre enhver misforståelse, som der tilsyneladende opstod under førstebehandlingen, at vi naturligvis respekterer den aftalefrihed, der er på området. Her er vi ganske enige med ministeren, lige så vel som jeg er meget enig med ministeren i, at det er væsentligt, når vi har disse rabatordninger – muligheden for at samle rabatkuponer m.v. – at der er behov for gennemskuelighed.

Jeg er også meget enig i de bemærkninger, som ministeren kom med under førstebehand-

lingen, og jeg vil gerne citere fra Folketingets forhandlinger den 30. november 1988, sp. 2956, hvor ministeren siger:

»Med de bemærkninger, jeg her har gjort, ønsker jeg på sin vis heller ikke at tage afstand fra, at området tjenesteydelser kommer med ind i lovforslaget, for det er det gennemgående princip for mig, at man frit skal kunne aftale, men det skal være gennemskueligt, hvad der foregår.«

Derfor synes jeg, det er dybt beklageligt, at ministeren ikke har haft tid til at forhandle disse spørgsmål i betragtning af, at førstebehandlingen fandt sted allerede den 30. november 1988. Måske skyldes det, at ministeren ikke har haft lyst til at forhandle disse spørgsmål, hvilket selvfølgelig ikke bliver mindre beklageligt af den grund.

Muligheden for at få gennemskuelighed og for at støtte disse forslag er der jo stadig væk, i og med at der er ændringsforslag på bordet her ved andenbehandlingen. Jeg skal derfor opfordre nok en gang til at stemme for de stillede ændringsforslag, som bl.a. sikrer den gennemskuelighed, som vi i hvert fald jævnfør førstebehandlingen alle var enige om.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Jeg takker for fru Lissa Mathiasens venlige indledningsbemærkninger og vil da gerne komme med nogle få supplerende betragtninger i forbindelse med de ændringsforslag, som Socialdemokratiet og SF har fremsat.

Et af problemerne er spørgsmålet om rabatkuponer. Her er det således, at en skiltningsregel for rabatkuponer som foreslået af mindretallet formentlig vil medføre en væsentlig begrænsning af kuponernes udbredelse. De betæneligheder, man har fra forskellig side over for kuponer, kan ikke efter min mening opveje de fordele, der er forbundet med dette konkurrencemiddel. Ofte vil det være leverandørens eneste mulighed for at sikre, at en rabat virkelig kommer forbrugerne til gode. Væsentlige dele af erhvervslivet har givet udtryk for modstand mod en sådan regulering, ligesom den vil få betydelige administrative konsekvenser i strid med de almindelige tanker, vi hele tiden har om, at den offentlige sektor ikke bare yderligere skal vokse.

Der er også i mindretalsindstillingen og i ændringsforslaget spørgsmålet om oplysninger